

dige Antydning om, at i Tvivlstilfælde, saasom før Sagen henvises til Domstolene, men ogsaa ellers, hvor der virkelig kan opstaae nogen Uenighed og Meningsforffjel, skal et saadant Spørgsmaal, ligesom saamange andre, komme til Forhandling imellem Krigsministeren og Finantsministeren. Jeg har ikke nøiere kjendt Redactionen af Forslaget førend nu, da jeg kom herop idag; men saaledes som Redactionen her er, efter hele den milde Form, hvort Udvalget har bragt Forslaget frem, er Krigsministeren jo utvivlsomt Nr. 1, som „i fornødent Fald“ forhandler med Finantsministeren, ligesom i andre Sager Finantsministeren er Nr. 1 og i fornødent Fald forhandler med vedkommende Fagminister. Som sagt, her er Krigsministeren Nr. 1; det er ham, det berøer paa, om han i fornødent Fald vil henvende sig til sin Collega og sige et lille Ord til ham, før at et foreliggende Spørgsmaal kan blive nærmere forhandlet. Jeg seer altsaa ikke rettere, end at Forslaget ikke udtaler Andet, end hvad der følger af Forholdets Natur, og er skrevet med det største Hensyn til den Selvstændighed, der kan tilkomme vedkommende Fagminister i saadanne Spørgsmaal. Skulde jeg ikke have opfattet Forslaget rigtigt, haaber jeg, at Udvalgets ærede Formand nærmere vil forklare Sagen, da han nu vistnok vil have havt Leilighed til at erfare, hvad der var forhandlet mellem Ordføreren og Ministeren inden hans Komme.

Brock: Jeg beklager ikke at have kunnet være tilstede ved Begyndelsen af disse Forhandlinger, og at jeg saaledes ikke paa et tidligere Punkt har kunnet tage Deel i dem, men jeg troer, at min ærede Ven og Sidemand (Krieger) har gjort saa tilstrækkelig Gyldest, at det høie Thing vistnok endog maatte betragte det som utilbørligt, om jeg nu vilde opholde det ærede Thing med en Udvikling, der dog ikke vilde blive Andet end en Gjentagelse. Min ærede Sidemand har fuldstændig rigtigt opfattet Vædringsforslaget, og dette laa da ogsaa meget nær, da han, som det ærede Thing vil erindre, paa en vis Maade er Faderen til Forslaget; det kan i ethvert Fald betragtes som fremkommet af et Høflighedshensyn til

min ærede Ven. Det er af reent principielle Grunde, at det er stillet, nemlig for at vedligeholde den Tanke, der ligger i Lønningslovens § 12, og — som min ærede Sidemand ogsaa gjorde opmærksom paa — det er med Flid stillet saa blidt som muligt ligeoverfor Krigsministeren. Vi have med de Ord „i fornødent Fald“ villet antyde, at vi ikke have troet, at der meget ofte vil blive praktisk Anvendelse for en saadan Henvendelse fra Krigsministeren til Finantsministeren; men at Principet er rigtigt, og at disse Ord bør staae i Loven, forekommer mig at være aldeles klart. Med Hensyn til den Uoverensstemmelse imellem denne Paragraph og den tilsvarende Paragraph i Loven om Søværnet, som den høfsterede Krigsminister paaberaabte sig, vil Ministeren erindre, at en Uoverensstemmelse vil der i ethvert Tilfælde vedblive at være; thi Loven af 6te Marts 1869 har slet ingen Bestemmelse om, hvorledes Tvistepunkter imellem Krigsministeriet og de enkelte Individer, paa hvem Loven kommer til Anvendelse, skulle afgjøres, og der er altsaa den gamle Grundsætning, at der skal være Frihed for enhver Statsborger til at erholde saadanne Spørgsmaal afgjorte ved Domstolene, holdt aaben. Det ligger naturligtvis deri, at man ved den almindelige Lønningslov har forandret dette Princip, dog saaledes, at det altid skal staae Ministeriet frit for, naar det ønsker det, at henvise Spørgsmaalet til Domstolene. Det ligger, siger jeg, i de historiske Forhold, at der maa være en saadan Uoverensstemmelse imellem vedkommende Love for de to forskjellige Værn.

Krigsministeren: Det er blevet stærkt pointeret af de to sidste, navnlig af den sidste ærede Taler, at den Bestemmelse, her er foreslaet indført i Loven om Felttillæg, var særdeles mild, og der er blevet lagt megen Vægt paa, hvor overordentlig mild man havde været i sine Bemærkninger med Hensyn til den Sag. Jeg misfjender ikke den venlige Hensigt, som der er tilstede; men det forekommer mig dog, at det ikke er i den Grad om Mildhed og Velwillie, det her dreier sig; det dreier sig her om Principer, og det skulde gjøre mig ondt, om de ærede Medlemmer satte Princip-